

VÝCHODOČESKÉ
DIVADLO
PARDUBICE

6 20
13

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ >>> ČERVEN >>> 103. sezóna 2012/13

V ŠATNĚ S IVANOU JIREŠOVOU

KUNĚTICKOU HORU OVLÁDL MICHAEL TARANT

JINDŘICH KRATOCHVÍL A JEHO 60 LET U DIVADLA

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.
PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ SYMBOLEM HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY. PŘEDSTAVENÍ SE ZNAČKOU UVÁDÍ AGENTURA KOMETA.

ČERVEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

NEDĚLE	2.	19:00	BLBEC K VEČEŘI	KONEC 20:45	34. REPRÍZA	
PONDĚLÍ	3.	17:00	ZÁVĚREČNÝ KONCERT tanečního oboru ZUŠ Pardubice – Havlíčkova			
		19:00	ZÁVĚREČNÝ KONCERT tanečního oboru ZUŠ Pardubice – Havlíčkova			
ÚTERÝ	4.	19:00	CHARLEYOVA TETA	KONEC 21:30	12. REPRÍZA	F
STŘEDA	5.	17:00	CHARLEYOVA TETA	KONEC 19:30	13. REPRÍZA	L
PÁTEK	7.	19:00	HOLKY Z KALENDÁŘE	KONEC 21:40	15. REPRÍZA	E
SOBOTA	8.	19:00	JAZZ DANCE OPEN 2013 – Galavečer		 str. 16–17	
Slavnostní zahájení X. ročníku festivalu. Účinkují Jazz Ballet Valery (Rusko), Taneční divadlo Heleny Machové spolu s Jazz Ballet Valery, Papis Nyass Ensemble (bubny a tanec, Afrika), Dance Company LÉFAMM (Holandsko), Dance Company LA P EN V (Hong Kong). Výstava fotografií M. Stanovského a E. Stanovské. Výstava vítězných prací dětské výtvarné soutěže festivalu.						
NEDĚLE	9.	17:00	JAZZ DANCE OPEN 2013 – Soutěžní den		 str. 16–17	
Soutěžní taneční projekty: mistr světa Jazz Ballet Valery (Rusko), Taneční divadlo Heleny Machové spolu s Jazz Ballet Valery, Dance Company LÉFAMM (Holandsko), Dance Company LA P EN V (Hong Kong) a PopBallet Company (ČR). Vyhlášení Cen poroty a diváků. Dekorování vítězů dětské výtvarné soutěže festivalu. Módní přehlídka M. Chvátalové.						
PONDĚLÍ	10.	10:00	JAZZ DANCE OPEN 2013 – Danceshow		 str. 16–17	
Taneční show pro školy. Jazz Ballet Valery (Rusko), Taneční divadlo Heleny Machové spolu s Jazz Ballet Valery a Dance Company LA P EN V (Hong Kong). Objednávky na helena.machova@seznam.cz .						
STŘEDA	12.	19:00	O. Wilde – J. Z. Novák / CANTERVILLSKÉ STRAŠIDLO			B
Horor, detektivka i romantická komedie v jednom – představení pro celou rodinu, při kterém se budete trochu bát a hodně smát. Hrají L. Jiřík, E. Horká, R. Teprt, E. Reiterová a další. Režie P. Mikeska. Hostem Městské divadlo Mladá Boleslav .						
ČTVRTEK	13.	16:30	ZÁVĚREČNÝ KONCERT tanečního oboru ZUŠ Pardubice – Polabiny			
		19:00	ZÁVĚREČNÝ KONCERT tanečního oboru ZUŠ Pardubice – Polabiny			

PÁTEK	14.	15:00	TANEČNÍ PARTY PS HROCH – DDM BETA Pardubice			
			Závěrečné vystoupení školního roku 2012/13 Pohybového studia HROCH , které pořádá DDM BETA Pardubice.			
		18:00	TANEČNÍ PARTY PS HROCH – DDM BETA Pardubice			
SOBOTA	15.	13:00	TANEČNÍ PARTY PS HROCH – DDM BETA Pardubice			
		16:00	TANEČNÍ PARTY PS HROCH – DDM BETA Pardubice			
NEDĚLE	16.	11:00	HEJBLATA			
			Taneční představení, kterým taneční škola InDance symbolicky uzavře první rok svého působení v Pardubicích. Zatančí všichni žáci taneční školy z Chrudimí a Pardubic, vystoupí i soubor Pop Balet , který můžete v současnosti vidět na Nové scéně Národního divadla v Praze v autorském představení M. Piskořové Veselé s názvem Tanečbook.			
PONDĚLÍ	17.	16:30	THE BEST OF HPM			
			HPM Dance Studio Pardubice uvádí výběr nejlepších tanečních choreografií z patnáctileté existence taneční skupiny, včetně vystoupení „She is a pirate“, které v roce 2012 vyhrálo Mistrovství světa talentů v USA.			
		19:00	THE BEST OF HPM			
ÚTERÝ	18.	8:30	I. B. Singer – D. Špalková / O ŠTĚSTÍ A NEŠTĚSTÍ	KONEC 9:20		ŠK
			Příběh o prostém mládenci Tamovi, o kterého soupeří Mazel duch štěstí se Šlimazelem duchem neštěstí. Vsadte si, kdo vyhraje... Vyprávění inspirované židovskou moudrostí, které věří v sílu člověka. Režie O. Spišák. Hostem Divadlo Drak, Hradec Králové .			
		10:30	O ŠTĚSTÍ A NEŠTĚSTÍ	KONEC 11:20		ŠK
		17:30	RICHARD III.	KONEC 20:10	19. REPRÍZA	S
STŘEDA	19.	18:00	POSLEDNÍ VÍKEND	KONEC 20:20	6. REPRÍZA	X
ČTVRTEK	20.	17:30	CHARLEYOVA TETA	KONEC 20:00	14. REPRÍZA	J
PÁTEK	21.	19:00	BESÍDKA 35 LET (1978 – 2013)			
			Kultovní Divadlo Sklep se svým stále stejným, přesto však vždy jiným představením.			
SOBOTA	22.	19:00	J. Cimrman – L. Smoljak – Z. Svěrák / BLANÍK			
			Jevištní podoba českého mýtu. Režie L. Smoljak. Hostem Divadlo Járy Cimrmana .			
ÚTERÝ	25.	10:00	POSLEDNÍ VÍKEND	KONEC 12:20	7. REPRÍZA	ŠK
		19:00	POSLEDNÍ VÍKEND	KONEC 21:20	8. REPRÍZA	A
STŘEDA	26.	10:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	KONEC 12:45	111. REPRÍZA	ŠK
		18:00	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	KONEC 20:50	27. REPRÍZA	Z
ČTVRTEK	27.	10:00	CHARLEYOVA TETA	KONEC 12:30	15. REPRÍZA	ŠK
		19:00	ZPÍVÁNÍ V DEŠTI	KONEC 21:40	32. REPRÍZA	C

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

STŘEDA	5.	19:00	POKUSNÍ KRÁLÍCI	→ KONEC 20:20	14. REPŘÍZA	C2+C3
ČTVRTEK	6.	10:00	T. Müller / OPUŠTĚNÁ			ŠK
		16:00	TISÍCE LET HUDBY II	KONEC 16:50	14. REPŘÍZA	
SOBOTA	8.	19:00	APARTMÁ HOTELU PLAZA	KONEC 21:15	8. REPŘÍZA	P1c
ÚTERÝ	11.	19:00	VOLÁNÍ SIRÉN			 str. 18
			Diskusní pořad J. Uherové , který blíže představuje osobnosti, jež ve Východočeském divadle zanechaly nesmazatelnou stopu. Hostem zábavného večera tentokrát bude M. Němec , který svou hereckou kariéru začínal právě v Pardubicích a ve své době patřil k oporám našeho ansámblu.			
STŘEDA	19.	19:00	APARTMÁ HOTELU PLAZA	KONEC 21:15	9. REPŘÍZA	F2
ÚTERÝ	25.	19:00	APARTMÁ HOTELU PLAZA	KONEC 21:15	10. REPŘÍZA	F1
STŘEDA	26.	8:30	TISÍCE LET HUDBY II	→ KONEC 9:20	15. REPŘÍZA	ŠK
		10:30	TISÍCE LET HUDBY II	→ KONEC 11:20	16. REPŘÍZA	ŠK

VYHLÍDKA HRADU KUNĚTICKÁ HORA

SOBOTA	1.	20:30	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	KONEC 23:20	25. REPŘÍZA	
NEDĚLE	2.	20:30	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	KONEC 23:20	26. REPŘÍZA	
PÁTEK	14.	20:30	BALADA PRO BANDITU			VEŘEJNÁ GENERÁLNÍ ZKOUŠKA VG
SOBOTA	15.	20:30	M. Uhde – M. Štědroň / BALADA PRO BANDITU			PREMIÉRA P1
			Muzikálové zpracování příběhu zbojníka Nikoly Šuhaje, muže velkého srdce a živelné nespoutanosti v exteriérovém prostředí letní scény, kde bude tento lidový příběh z koločavských polonin vhodně korespondovat s přírodní scénérií... V hlavních rolích J. Musil nebo T. Lněnička j. h. a P. Tenorová. Režie M. Tarant j. h.			
NEDĚLE	16.	20:30	BALADA PRO BANDITU			PREMIÉRA P2
STŘEDA	19.	20:00	SPIRITUÁL KVINTET			
			Koncert jedné z prvních českých folkových skupin, která byla založena už v roce 1960! Kapela stála na pódii spolu s P. Seegerem, prezidenty V. Havlem i G. Bushem, hrála pro prezidenta B. Clintona a první dámy mnoha států při jejich návštěvách v Čechách.			
PÁTEK	21.	20:30	BALADA PRO BANDITU			3. REPŘÍZA

SOBOTA	22.	20:30	BALADA PRO BANDITU	4. REPRIŽA
NEDĚLE	23.	20:30	BALADA PRO BANDITU	5. REPRIŽA
PÁTEK	28.	20:30	BALADA PRO BANDITU	6. REPRIŽA
SOBOTA	29.	20:30	BALADA PRO BANDITU	7. REPRIŽA
NEDĚLE	30.	20:30	BALADA PRO BANDITU	8. REPRIŽA

VČD NA ZÁJEZDECH V ČERVNU

SOBOTA	29.	16:00	POKUSNÍ KRÁLÍČÍ	HRADEC KRÁLOVÉ (FESTIVAL DIVADLO EVROPSKÝCH REGIONŮ)
--------	------------	-------	------------------------	---

VČD NA ZÁJEZDECH V ČERVENCI

ČTVRTEK	4.	19:30	ZVONÍK MATKY BOŽÍ	RYCHNOV NAD KNĚŽNOU (FESTIVAL POLÁČKOVHO LÉTO)
PÁTEK	5.	19:30	ZPÍVÁNÍ V DEŠTI	RYCHNOV NAD KNĚŽNOU (FESTIVAL POLÁČKOVHO LÉTO)

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

PREMIÉRA:

Milan Uhde – Miloš Štědroň / BALADA PRO BANDITU

🔗 str. 8–11

Muzikálové zpracování příběhu zbojníka Nikoly Šuhaje, muže velkého srdce a živelné nespoutanosti.

Za první světové války Nikola zběhl a skrýval se v lesích v okolí svého rodiště na Podkarpatské Rusi. Hned od počátku svého příběhu byl rebelem s přirozenou touhou po svobodě, vymykal se všem konvencím. Stal se zbojníkem z vlastní vůle, ale i z nutnosti. Jeho nedostatek peněz mu nejdřív nedovoloval, aby si mohl vzít svou milovanou Eržiku. Peníze pro Eržičinu otce se tedy rozhodl získat za každou cenu. Ovšem v loupení se nezastavil, pokračoval od malých krádeží k velkým lupům, za stálého pronásledování četnictvem, kterému unikl až do chvíle, kdy byla na jeho dopadení výpsána vysoká odměna. A pod vidinou velkých peněz, ale i vyhnutí se vlastnímu trestu se mu zpronevěřili dokonce jeho dobří přátelé a společníci! Jak mohli?!

Dnes již legendární muzikál, jehož mnohé písně zlidověly, napsal Milan Uhde na motivy románu Ivana Olbrachta Nikola Šuhaj loupežník. Společně s hudebním skladatelem Milošem Štědroňem vytvořili dílo trvalé hodnoty, které poprvé spatřilo světlo světa v brněnském Divadle na provázku v roce 1975 a o tři roky později bylo také zfilmováno. Východočeské divadlo se tomuto energickému dílu plnému velkých životních osudů věnuje poprvé, navíc v novém hudebním aranžmá Marko Ivanoviče.

Inscenaci jsme se rozhodli umístit do exteriérového prostředí letní scény na Kunětické hoře, kde lidový příběh z koločavských polonin může vhodně korespondovat se zdejší přírodní scénérií. Zároveň připravujeme i její pozměněnou podobu pro uvedení v Městském divadle.

V hlavních rolích Jan Musil nebo Tomáš Lněnička j. h. a Petra Tenorová. Režie Michael Tarant j. h.

DÁLE HRAJEME:

N. Simon / APARTMÁ HOTELU PLAZA

Tri komediální příběhy o lásce, nevěře, rodičovské lásce a panice v luxusním apartmá číslo 719 hotelu Plaza v New Yorku. Dvojice herců si v jednom večeru vyzkouší role stárnoucích manželů, svůdce a ženy z předměstí i zoufalých rodičů – to vše v těsné blízkosti diváků na Malé scéně ve dvore. Hrají P. Janečková, J. Kalužný, P. Tenorová a P. Borovec. Režie P. Novotný.

B. Thomas / CHARLEYOVA TETA

Jedna z nejlepších komedií všech dob plná překvapivých situací a jiskřivé anglické konverzace. Dva spolužáci z oxfordské univerzity se touží co nejdříve zasnoubit se svými láskami. Chybí jim však oficiální doporučení vážené osoby, jak vyžaduje dobová etiketa. Co teď? Počkat na příjezd bohaté tety z Brazílie, nebo někoho přemluvit, aby se za ni přestrojil?! Hrají P. Borovec, L. Špíner, J. Musil a další. Režie M. Schejbal j. h.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Kriminální komedie z prostředí kadeřnického salonu. Zažili jste někdy v divadle, že by diváci ovlivňovali děj hry, mluvili s postavami a vypátrali vraha? Ne? Tak tohle všechno nyní můžete zažít! Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špíner a J. Vrána. Režie P. Novotný. Na VIII. ročníku GRAND Festivalu smíchu získaly „Nůžky“ titul Komedie roku 2007 a L. Špíner byl oceněn za nejlepší mužský herecký výkon festivalu!

F. Veber / BLBEC K VEČEŘI

Slavná francouzská komedie plná slovní i situační komiky, gagů a překvapujících rozuzlení. Přijďte se podívat, jak dopadne zlomyslná legrárka bohatého nakladatele, který se svými přáteli pořádá pravidelné „večeře blbů“, na které každý přivádí své nic netušící objevy... V hlavních rolích hrají A. Postler a M. Mejzlík. Režie H. Mikolášková j. h.

P. Abraham / ZVONÍK MATKY BOŽÍ

Silný středověký příběh podle románu V. Huga o lásce, které se člověk brání, ale ona ho stejně dostihne a rozmetá jeho duši na kusy. Hrají M. Mejzlík, P. Tenorová, M. Tichý j. h., J. Vrána, P. Novotný, K. Jelínková a další. Režie P. Novotný.

S. Thiéry / POKUSNÍ KRÁLÍČI

Absurdní komedie o nevsední návštěvě banky, kde je rázem všechno jinak! Zbohatlí A. Kraft si jde jako obvykle vybrat peníze, což roztáhne kolotoč nedorozumění a podivných situací. Je až k neuvěření, jaké nástrahy na něj chystají. Francouzskou banku totiž odkoupila tajuplná banka indická... Na Malé scéně ve dvore hrají J. Pejchal, M. Tichý j. h., L. Vlášková, L. Mecerodová a P. Novotný. Režie A. Petrželková j. h.

W. Shakespeare / RICHARD III.

Tragédie člověka, jehož jedinou láskou je nenávisť... člověka, který chce vše, protože sám není ničím... který udělá vše pro to, aby měl moc, s mocí však nenadělá nic. První a nejslavnější tragédie velkého alžbětince navazuje na cyklus jeho historických her, ale autor se v ní mnohem víc než dějinnými fakty zabývá povahokresbou samozvaného státníka, který pro vlastní zájmy neváhá zničit každého, kdo mu stojí v cestě, což výsledně zničí jeho. V titulní roli M. Mejzlík. Režie Z. Dušek j. h.

T. Firth / HOLKY Z KALENDÁŘE

Laskavá komedie vycházející ze skutečné události, která pojednává o obvyčejných ženách, z nichž se díky aktům v charitativním kalendáři na čas staly celebrity. Hrají J. Janoušková, J. Paulová j. h., D. Novotná, L. Mecerodová, R. Chvalová, H. Malehová j. h. a další. Režie P. Novotný.

M. Čechová / TISÍCE LET HUDBY ANEB BAROKO PRO OKO

Druhý díl dobrodružné cesty, při které s dětmi objevujeme pestrý a lákavý svět hudby a její vývoj! Vašimi hrami průvodci spolu s muzikanty Komorní filharmonie Pardubice budou P. Tenorová a M. Mejzlík. Režie J. Uherová j. h. Uvádíme na Malé scéně ve dvore.

B. Comden – A. Green – N. H. Brown – A. Freed / ZPÍVÁNÍ V DEŠTI

Slavné muzikálové melodie, skvělá taneční čísla a zábava. Navíc pořádná porce lásky ve filmových ateliérech Hollywoodu v čase, kdy se rodil zvukový film. V hlavních rolích J. Pejchal, J. Musil, M. Sikorová a P. Janečková. Režie P. Novotný.

W. Shakespeare / SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

Magická komedie. Athénský les plný kouzel, krásy i divokosti, bytostí éterických i těch, z nichž salá erotická touha. Rej lásek a nelásek mezi milenci Lysanbrem, Hermií, Helenou, Demetriem, králem a královnou elfů Oberonem a Titánií, mezi nimiž poletuje a rozpustile řídí světa běh rarášek Puk a za svým divadelním snem se ženou nadšení ochotníci v čele s Klubkem... Hrají J. Konečný j. h., P. Janečková, L. Špíner, M. Sikorová, P. Tenorová, J. Pejchal, M. Tichý j. h. a další. Režie M. Pecko j. h.

A. Christie POSLEDNÍ VÍKEND

Brilantně vystavený příběh královny detektivního žánru poprvé na českém jevišti! Lady Angkattelová s manželem pozvou své přátele a příbuzné na letní sídlo nedaleko Londýna. Víkendový pobyt se však zvrtné – jak jinak: dojde k vraždě! Kdo držel pistoli, z níž vystřelila smrtící kulka? Hrají M. Sikorová, Z. Bittlová, I. Jirešová j. h., J. Janoušková, J. Vrána, M. Mejzlík, V. Dušek a další. Režie Pavel Ondruch j. h.

AGENTURA KOMETA V DALŠÍCH MĚSÍCÍCH UVÁDÍ

J. Brdečka – J. Rychlík – V. Hála LIMONÁDOVÝ JOE

Pokud nosíte kočky proklatě nízko a máte dost odvahy na dostaveníčko s drsnými muži a smyslnými ženami v arizonské préríi, na vlastní kůži budete moci zjistit, že nakonec vždycky zvítězí láska. První a zatím jediný český hudební western, kde se zpívá a žije, i když už jsou všichni mrtvolami. V titulní roli V. Šanda. Režie N. Deáková.

Hostem Městské divadlo Mladá Boleslav.

úterý 10. září v 19:00 v Městském divadle

B. Martinů – E. Kolková – H. Polanská Turečková

KDO JE NA SVĚTĚ NEJMOCNĚJŠÍ?

Baletní pohádka z prostředí potrhle cirkusové rodiny, ve které rodiče hledají pro svou dceru toho nejmocnějšího ženicha na světě. Jak se ale v pohádkách stává, nakonec stejně zvítězí pravá láska. Choreografie kombinuje akrobatické i gymnastické prvky a taneční formy cizích kultur. Režie a choreografie H. Polanská Turečková. Hostem Pražský komorní balet. Sleva 30% pro děti do 15 let!

pátek 8. listopadu v 17:00 v Městském divadle

RICHARD MÜLLER & FRAGILE = HLASY

Legendární slovenský zpěvák se tentokrát rozhodl pro koncerty „a cappella“. Pouze čisté hlasy a dech vyrazející forma interpretace. Skladby ve fantastických úpravách a bez jediného nástroje s R. Müllerem zazpívá skupina Fragile. Pronájem P. Pešek.

neděle 6. října v 18:00 v Městském divadle

PETRA JANŮ

Koncert stálíce naší populární hudby. Pořádáno ve spolupráci s agenturou VM art production.

sobota 16. listopadu v 19:00 v Městském divadle

BALADA pro banditu...

M. TARANT S J. VRÁNOU PŘI ZKOUŠENÍ AMADEA, FOTO M. KLÍMA

...je především ansámblové divadlo, říká její režisér Michael Tarant

Na Kunětickou horu vtrhne již 15. června legendární muzikál *Balada pro banditu*, a to ve své nové a po mnoha stránkách originální podobě. Nejen o něm jsme hovořili s jeho režisérem **MICHAELEM TARANTEM**, ale i o dalších důležitých tématech, které se váží k této výjimečné osobnosti českého divadla.

V Pardubicích režírujete pravidelně, naposledy Shafferova Amadea. S čím jste se vracel tentokrát, s jakými pocity?

Pro mě jsou Pardubice vždy zvláštní. Vyrůstaly zde mé dcery, měl jsem zde rodinu, a navíc před revolucí, kdy jsem tady několik sezón působil, byla zcela jiná situace – divadlo v čase nesvobody jsme tu dělali s velkým osobním nasazením a odvahou. V tom jsou pro mě Pardubice neopakovatelné.

Tedy na svou éru zde vzpomínáte rád?

Minulost se už vůbec nezabývám, zkouším se dívat dopředu, ale samozřejmě to tenkrát byly silné zážitky.

A takto silné zážitky se vám později opakovaly i jinde?

Nechtěl bych srovnávat, protože doba je úplně jiná. Ale kultura je dnes opět, i když jiným způsobem, pod tlakem – ekonomicko-politickým. Takže se divadlo samozřejmě musí dělat s absolutním nasazením pořádku. Základním rozdílem je, že tenkrát jsme byli nesvobodní jako občané, a teď se člověk musí znovu a znovu rozhodovat, do jakého rizika je schopen sám jít, což je ovšem vykoupeno občanskou svobodou, v čemž je situace odlišná diametrálně. Ale svoboda

je vždy, za každých okolností především otázkou vnitřní volby.

Jaká tedy vidíte rizika dnes?

Netýká se to, myslím, momentálně Pardubice, zde tuhle situaci neznám, ale divadla jsou často rukojmím bojů politických stran, které si přes kulturní instituce mnohde vyřizují účty. S politickými tlaky pak souvisí vytunelovanost měst, ve kterých se utopí miliony v lobbistických projektech, pak je na prvním místě sport a kulturní instituce musí pracovat jen s rozpočty, které zbydou. Znáám to z osobní zkušenosti z jiných měst.

Ovlivnily tyhle limity v poslední době přímo možnosti vaší tvorby?

Snažím se samozřejmě vždy, abychom pracovali nezávisle a svobodně, ale pochopitelně že tyhle záležitosti kolem ubírají energii.

Působil jste někdy proti takovýmto tlakům i přímo reakčně svou tvorbou?

Rekl bych, že před revolucí to bylo markantnější, jednoznačné – vyjádření vlastního společenského postoje bylo na prvním místě a kreativita v hledání divadelního tvaru s tím šla ruku v ruce, když jsme maximálně hledali způsoby, jak tyto postoje vyjádřit divadelními prostředky. Teď situace takto kritická není, i když určitě i dnes to v tvorbě obsažené je, ona latentní nespokojenost s bolestmi společnosti. Ale při volné publicistice, žurnalistice a politické aréně jako svobodné soutěži, at už je jakákoliv, divadlo není jediným arbitrem, člověk se může vyjadřovat svobodně.

Inklinujete k velkým příběhům, osudům – hledáte v nich archetypálnost, zobecnění pro současnou společnost?

Myslím si, že každá polis potřebuje přesah a ideál. Jestli u nás dnes něco absentuje, tak je to spiritualita, víra ve smysl věcí, naděje – a možná je pak právě potřeba hledat výjimečné osudy a osobnosti, které jsou schopné vzít na sebe zodpovědnost a nést v sobě étos. Zřejmě když tu otázku takto formulujete, tak se právě takové příběhy pokouším divadelně vyprávět.

Jaké příběhy vás tedy v poslední době oslovily natolik, že jste se je vyprávět rozhodli?

V poslední době Měsíční běs, který diváci znají z parubické inscenace Jirky Seydlera, režíroval jsem ho před lety v Divadle na Vinohradech a nyní s polským souborem v Českém Těšíně jako polskou premiéru. Pak určitě Ibsenův Stavitel Solnes, člověk hledající smysl. Verdiho Simone Boccanegra, výjimečná historická postava, válečník, který sjednotil Itálii a přinesl mír – s touto inscenací jsme vyhráli celostátní operní přehlídku. Z operní branže jistě Jenůfa, kterou jsem z velkého zaujetí režíroval několikrát – v Ostravě, španělské Malaze a Košicích. Zejména u Janáčka je víc než u Preissové obsaženo téma, kdy v nesmírně dramatické mezní situaci lidé hledají pravdu, co člověk ještě sám může, jakou odpovědnost na sebe může vzít – jestli je oprávněn vstoupit Bohu do cesty a sám zmařit lidský život. Étos je jednoznačný v tom, že řád života je nezrušitelný. Velký rozměr je u Janáčka i v pravdivé monumentalizaci tématu odpuštění – přijmutí viny a schopnosti odpuštění, tedy tématu, které je v dnešním světě velmi potřebné, abychom sami dokázali pochopit, odpuštění a nehledali stále jenom vinu. Z poslední doby je to pak ještě Hamlet, kterého jsem nazkoušel s polskými herci a nyní o něm uvažuji ve svém souboru. Je pro mě o hledání spravedlnosti a smyslu vůbec, ale je v něm také zásadní otázka, co bude potom, když je nalezneme, což se ukazuje i jako naléhavá otázka v dnešní celosvětové společnosti, že budeme nuceni odpovídat na velké otázky, které nám bude doba klást, naléhavější témata než všemožné politické a ekonomické půtky, marginální věci, které nenesou vlastně žádný význam.

Jste již třetí sezónu uměleckým šéfem činohry Moravského divadla Olomouc. Co vás do tohoto města přivedlo a co vás opět zlákal vést soubor a nevěnovat se jen pohostinským režimům?

Upřímně řečeno, už jsem s tím vůbec nepočítal, byl jsem čtrnáct let šťastně na volné noze, kam se, doufám, časem i vrátím. Krom toho, že mě k tomu hodně lidí přesvědčovalo, mě nejvíce ponoukl stav tehdejší olomoucké činohry, měl jsem pocit, že neodpovídá scéně s tak velkou tradicí. Věděl jsem, že soubor se musí tvarovat, znovu formulovat na základě jiného dramaturgického plánu, než jak se vyvíjel v posledních letech. Tedy šlo nejen o rekonstrukci souboru, změnil se kompletně i dramaturg a režijní tým, změnilo se celkové směřování. Byla to velká výzva i odpovědnost, ale také týmová záležitost, nikoli práce jednoho člověka. A člověk na sebe někdy přece jen musí převzít odpovědnost. Hostující režiséři musí nejlépe udělat svou práci, ale myslím, že není etické, aby zasahoval do vnitřního života souboru. V případě šéfa je to naopak, měl by se pokoušet formovat soubor a jeho tvář i poskytovat prostor hostujícím režisérům.

Jaký jim tedy dáváte prostor?

Příkladem je, že třeba prvního Shakespeara za mého vedení režíroval polský režisér Bogdan Kokotek, nikoli já. Jistě že režírují jako šéf stěžejní tituly v sezóně, ale každý z hostujících režisérů musí mít výpovědní hodnotu, rezonanci, sílu, nejde jejich hostování koncipovat jako věci méně významné.

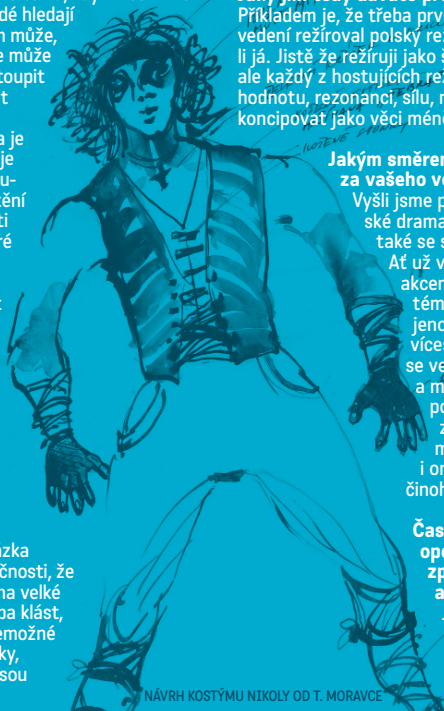
Jakým směrem jste se tedy konkrétně za vašeho vedení v Olomouci vydali?

Vyšli jsme především na cestu evropské dramaturgie, ale samozřejmě také se silnou linií české dramatiky. Ať už v komedii nebo tragédii, akcentujeme společenská témata, nesnažíme se diváka jenom bavit. Navíc jsme ve vícesouborovém divadle, kde se vedle nás inscenují i operety a muzikály, takže činohra má povinnost hledat vlastní způsob sebevyjádření a formulovat ho, což je výhoda i omezení, více se zabývat činoherní tvorbou jako takovou.

Často režírujete rovněž operu. Jsou vaše inscenační způsoby při práci na opeře a na činohře odlišné?

Jsou to spojené nádoby.

A jsou opera a činohra v míře vašeho zájmu rovnocenné?

NÁVRH KOSTÝMŮ NIKOLY OD T. MORAVCE

S DIRIGENTEM M. IVANOVICEM SPOLUPRACOVAL M. TARANT
JAKUB J. MADEJČEK, FOTO M. KLÍMA

Jedním z dalších důvodů, proč jsem šel do Olomouce šéfovat činohernímu souboru, bylo, že jsem měl tolik lákavých nabídek z opery, až mi hrozilo přílišné vzdálení se činohře, neboť opera plánuje z mnoha důvodů s větším předstihem, a tedy zaplnění kalendáře operními inscenacemi na úkor prostoru pro činohru. Podvědomě si zpětně uvědomuji, že to byla brzda, abych nebyl jen žádaným operním režisérem, ale mohl se věnovat nadále i činohře.

Kde pro vás mezi operou a činohrou stojí žánr muzikálu? Jaké s ním máte zkušenosti a jak ho vnímáte?

Jistě je to žánr specifický. Režíroval jsem například českou premiéru muzikálu či rockové opery *Juno a Avos*, neboť si myslím, že muzikál může mít všechny atributy dobrého divadla. Samozřejmě se dá dělat jen na efekt, leskle a líbivě, ale na druhou stranu i opravdově, srdcem, jít v něm po smyslu, po tématu. Hudba má velkou sílu a může pak dané téma a příběh velice umocňovat.

V muzikálu se spojuje mnoho tvůrčích složek dohromady, také pohyb, tanec, zpěv, hudba atd. Je tohle propojení pro vás a vaši režijní práci v něčem lákavější než divadlo stojící především na hereckém projevu?

Dovolil bych si to přirovnat k práci výtvarníka, který opracovává kámen a dře se s obrovskými monolity a pak zase maluje obrazy nebo dělá drobnou grafiku. Je obohacující věnovat se různým formám a žánrům, je to nutné i pro určitou osobní hygienu. Proto rád pracuji například po velké opeře na komorní činohře a naopak. Není dobré, když člověk ustne jenom v jedné formě a v tom, co si myslí, že mu nejlépe jde.

Skrze co především či přes jaká témata nahlížíte na

muzikál *Balada pro banditu*, který právě inscenujete?

V *Baladě* jsou dvě věci, pro které je tak žádaná a legendární. Jednak téma svobody, nezávislosti, nepoddajnosti, balada je balada, ne realistický příběh, a jednak pochopitelně krásná hudba. Je to mimořádně šťastné dílo, a proto se tak často vrací na českomoravská či moravskoslezská jeviště. Neznám její inscenační tradici v zahraničí, ale myslím, že rozumím proč je titulem tolik uváděným.

Je pro mě až k nevěře, že vás právě *Balada* potkala jako režiséra až dnes.

Velice vděčně jsem ji viděl několikrát jako divák, muzikály se kolem mě roky vznášely, některé jsem i realizoval, ale popravdě *Baladu* mi nabídla až pardubická dramaturgie.

Jakou mají její témata podle vás výpovědní hodnotu pro současného diváka?

Dovolil bych si odpovědět v obecnější rovině, neboť těžko se mluvívá o inscenaci, která teprve vzniká, jak by měla působit. Domnívám se, že vše, co je udělané s opravdovou vroucností a citem, je potřebné, je to v čase dnešním a v něm také oslovující diváky, publikum – ale řekl bych spíše přímo lidí, protože všichni potřebují věci, které jsou skutečné, upřímné, pravdivé, neboť falše a lesku, pozlátka, komerční lži kolem nich je dost a dost. V *Baladě* by neměl být kalkul, to je důležitá věc.

***Balada pro banditu* je příběhem, ve kterém je velmi cítit přírodnost a živelnost. Bude tedy korespondovat s přírodním prostředím amfiteátru *Kunětické hory*?**

Původně jsem si myslel, že *Balada* tam absolutně patří, a stále se domnívám, že tomu tak je. Ale připravte jste se účastnil a nabylí jsme vzájemného pocitu

a zjištění, že tento text je nejen živý a výrazný, ale ve své podstatě také výrazně divadelní, počítá s divadelní stylizací, s divadelním prostorem, není jen příběhem vyprávěným lineárně. S tím se naše inscenace bude vyrovnávat, aby příběh tlumočila v pléně tak, aby reagovala svým způsobem principem „cinema verité“ na velkou autentičnost prostředí bez portálů a zákulisí, kde se vše odehrává přímo reálně před očima diváků, v reálném světě, nikoli v magickém světě divadla.

Rozhodli jste se pro vytvoření nového hudební aranžmá. Jaký jste pro to měl důvod?

Dílo je to legendární a pochopitelně ho máme zafixované z doby svého vzniku v jakési folkové až countryové podobě. Ale teď jsme oslovili Marka Ivanoviče a Václava Trunce se skupinou Trdlo, se kterými jsem už spolupracoval, aby s velkým citem a invencí spoluvytvářeli novou inscenaci, která respektuje původní dílo, ale přece jen zvukově, hudebně a celkovou podobou hledá osobitý tvar. Není to nějaký minimalismus, ani nejedeme do elektro zvuků apod., ale mělo by v něm být něco živelného, muzikantsky šťavnatého a v nejlepším slova smyslu spontánního.

Jaké předpoklady jste vyžadoval pro výběr členů sboru, který jsme sestavili na základě konkurzu?
Hledali jsme lidi, kteří budou profesně v této práci zdatní, budou umět zpívat, tančit a zároveň hrát

divadlo, a důležitou věcí pro mě bylo, aby v nich byla dychtivost, dravost a radost z pobytu na scéně.

A jak jste přistupoval k obsazení hlavních rolí?

Před herci musí stát vždy velké výzvy. A role Nikoly a Eržiky výzvami jistě jsou. Tedy jak pro Honzu Musila a Tomáše Lněničku, kteří se v roli Nikoly alternují (i když Tomáš Nikolu už před lety hrál v jiné inscenaci), tak pro Petru Tenorovou v roli Eržiky. A s Petrou jsem už měl zkušenost z práce na postavě Constanze v Amadeovi. Je velmi důležité, aby herci dostávali mimořádné úkoly, mohli se s nimi vyrovnat a prostřednictvím nich dál růst.

Mimořádných rolí je ovšem v Baladě ještě mnohem více.

Stoprocentně. Balada pro banditu je především ansámblové divadlo. Z dalších výrazných hereckých partů bych za všechny jmenoval ještě Mageriho, Derbaka, Velitele československých četníků, což je Nikolův protihráč, Eržičina milence Kubeše, Moranu, ale i menší role jsou v tomto žánru velice exponované. K tomuto žánru a ansámblovému herectví patří nutně plné nasazení, ve kterém všichni tančí, zpívají a především hrají divadlo.

Při vaší první režii Balady pro banditu i na Kunětické hoře zlomte vaz!

ZDJ

VYUŽIJTE VÝHOD PŘEDPLATNÉHO

Východočeské divadlo od počátku května prodává abonentní vstupenky na divadelní sezónu 2013/2014. O předplatné, které majitelům opět přináší řadu výhod a slev, je velký zájem, proto stávajícím abonentům (premiérové předplatné P1 a P2, předplatné na veřejné generálky VG a juniorské abonentky J, L, S, Z, K, M, N, R) připomínáme, že jejich místa rezervujeme již pouze do pátku 14. června, po tomto termínu budou neobnovené abonentky prodávány novým zájemcům! Junior-ským abonentům držíme místa do pátku 13. září. Kromě klasického předplatného znovu nabízíme i oblíbené Kupónové předplatné obsahující osm kupónů na osm libovolně vybraných představení z repertoáru VČD a Pohádkové předplatné se čtyřmi tituly pro nejmenší. Cyklus pohádkového abonmá zahájí dobře známá Divadelní společnost Julie Jurištové s pohádkou **O medvědu Ondřeji**. Následovat bude **Dlouhý, široký a Bystrý** z brněnského Divadla Radost s krásnými písničkami. Třetím titulem bude divadelní adaptace večerníckového seriálu **Mach a Šebestová** Divadla Lampion z Kladna a dětské předplatné uzavře pohádka Divadla Polárka z Brna s názvem **O hodném drakovi**.

Divadlo myslí i na vysokoškolské studenty, pro které otevírá speciální abonentní skupinu V, která obsahuje tři tituly – příběh legendárního svůdce žen **Dona Juana** v titulní roli s nejoblíbenějším hercem VČD roku 2012 L. Špinerem, působivé zpracování magické komedie **Sen noci svatojánské** a dnes již kultovní představení královéhradeckého Klicperova divadla **Koule** s P. Tomicovou v hlavní roli. Bonusem k předplatnému je výměnný kupón určený na libovolné představení z repertoáru pardubického divadla hrané na Malé scéně ve dvore. Dalším lákadlem pro vysokoškolské abonenty je **akce Poznejte Malou scénu**, v rámci které mohou studenti i po vyčerpání kupónu navštívit jakékoli představení domácího souboru a vybraná dovozová představení na Malé scéně ve dvore za výhodnou cenu 40 Kč! Stačí se jen v předprodeji prokázat abonentkou.

Více informací o výhodnosti jednotlivých typů předplatného se dozvíte v předprodeji VČD, na tel. č. 466 616 432 nebo na internetových stránkách **www.vcd.cz**, kde také naleznete anotace premiér příští divadelní sezóny.

RaS

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

Poslední dubnový víkend divadlo potěšilo milovníky detektivek a napětí, uvedlo totiž českou premiéru detektivní hry Agathy Christie **Poslední víkend**. Nastudoval ji mladý režisér Pavel Ondruch, který do hlavních rolí obsadil Martinu Sikorovou, Zdenu Bittlovou, Jindru Janouškovou, Josefa Vránu, Martina Mejzlíka, Václava Duška a v neposlední řadě hostující Ivanu Jirešovou, která se vám blíže představí dále ve zpravodaji.

Premiéroví diváci byli svědky vraždy na letním sídle Lady Angkatellové a následného napínavého vyšetřování, které ale bylo příjemně odlehčeno řadou komediálních situací okořeněných typicky anglickým humorem.

Pokud rádi pátráte po pachatelích zločinu, nenechte si Poslední víkend ujít a nechte se bavit i napínat stejně jako diváci během premiéry... RaS

Z. BITTLOVÁ S M. MEJZLÍKEM A J. PEJCHALEM, POSLEDNÍ VÍKEND, FOTO M. KLÍMA

MARTINA SIKOROVÁ S VAŠEKEM DUŠKEM SE ZASLOUŽENÝM DRINKEM NA POPREMIÉROVÉM SPOLEČENSKÉM SETKÁNÍ VE FOYER.

SKORO JAKO TŘI MUŠKETÝŘI – DRAMATURG ZDENĚK JANÁL, REŽISÉR PAVEL ONDRUCH A SCÉNOGRAF MICHAL SYROVÝ.

ÚLEVU I RADOST Z ÚSPĚCHU SI VYCHUTNÁVALI TAKÉ ROMANA CHVALOVÁ S PEPOU VRÁNOU, JEHOŽ BĚHEM PREMIÉRY Z HLEDIŠTĚ PODPOROVALA MANŽELKA GÁBINA.

JINDŘE JANOUŠKOVÉ JAKO PRVNÍ GRATULOVAL MUDR. OTTO HORÁK. VE SLÉPEJÍCH RODIČŮ JDE I ELIŠKA DOHNALOVÁ, KTERÁ NEDÁVNO NAZKOUSELA ANU VE VIŠŇOVÉM SADU V OLOMOUCI.

PARDUBICKÉ SETKÁNÍ ORDINACE V RŮŽOVÉ ZAHRADĚ – HOSTUJÍCÍ IVANA JIREŠOVÁ S RODINOU A PEPA PEJCHAL S MANŽELKOU DARJOU.

LEXA POSTLER SI PO PREMIÉRE POPOVÍDAL SE SCÉNOGRAFKOU DANOU HÁVOVOU, KTERÁ BYLA NA PŘELOMU 90. LET ŠÉFKOU VÝPRAVY VČD.

V ŠATNĚ S IVANOU JIREŠOVOU

POSLEDNÍ VÍKEND, FOTO M. KLÍMA

Na konci dubna se v Městském divadle konala česká premiéra detektivního příběhu proslulé Agathy Christie Poslední víkend, v němž v roli slavné hollywoodské herečky Veroniky Crayové hostuje známá pražská herečka IVANA JIREŠOVÁ. Vidáme ji třeba v nekonečném televizním seriálu Ordinace v růžové zahradě. Této úloze vděčí mimo jiné za cenu Objev roku v anketě TÝTÝ 2006. Víme o ní, že hraje v Divadle Kalich v komedii Splašené nůžky a v muzikálu Jack Rozparovač. A když jsem se s ní domluvila na rozhovoru, zjistila jsem i něco víc. Třeba že vystudovala Pražskou konzervatoř, obor hudebně-dramatický. Po absolutoriu hostovala a posléze přijala angažmá v Divadle F. X. Šaldy v Liberci, kde hrála například v inscenacích Čechov na Jaltě, Ondina, Smutek sluší Elektře nebo v muzikálech Kdyby tisíc klarinetů či Hello, Dolly! Po třech letech z Liberce odešla a nastoupila jako redaktorka časopisu Harper's Bazaar. Nazkoušela roli Lízy Doolittleové v My Fair Lady v Plzni. Poté začala hrát v Divadle Ta Fantastika v muzikálu Excalibur roli čarodějnice Morgany. V Divadle Palace ji můžeme vidět v komediích Líbáňky a Veřejné oko. A nyní hostuje ve Východočeském divadle v Pardubicích.

Ivana přišla do šatny, začala se líčit, oblékat kostým, vlásenkářka jí nasazovala učesanou paruku a u toho jsme si povídaly. Bylo mi s ní moc příjemně, až jsem litovala, když ji inspicient zavolal na výstup. Zdálo se mi, že jsem už dlouho nepotkala takhle krásného a vnitřně bohatého člověka. Škoda, třeba si s ní popovídám ještě někdy jindy.

Máte ráda detektivky?

Mám je moc ráda, mým nejoblíbenějším detektivem je Sherlock Holmes.

Ráda je čtete, nebo se na ně spíš díváte v televizi?

Moje maminka je vášnivou divačkou detektivek, sleduje všechny Vraždy v Midsomeru, série od Agathy Christie, má ráda Hercule Poirota. Dokonce v televizi viděla i tento příběh, který hrajeme. Já moc nestíhám dívat se na všechno, a tak mi někdy maminka detektivky převypráví. Lituju, že můj favorit Sherlock Holmes není dostatečně zfilmovaný, líbily se mi dva anglické filmy, které vznikly před nedávnem. Režíroval je Guy Ritchie a hlavní role hráli Robert Downey jr. a Jude Law.

Viděla jste někdy detektivní žánr v divadle?

Čistotu klasickou detektivku ne. V Divadle Kalich hrají v inscenaci Splašené nůžky, kterou režíroval Petr Novotný, u vás hru uvádíte jako Bláznivé nůžky. Tak to je taky trochu detektivka, ne? A pak Jack Rozparovač, to byl částečně horor, ale možná i detektivka...

Co pro vás bylo rozhodující, když jste přijala nabídku na hostování ve Východočeském divadle?

Mám velmi ráda velká klasická divadla. Hned po škole jsem nastoupila do Divadla F. X. Šaldy v Liberci, pak jsem však několikrát zběhla od herectví a vracela se k němu. Teď nemám stále angažmá, už několik let hraju spíš v soukromých, takzvaně bulvárních produkcích a tam musí být žánry a tituly vybírány tak, aby naplnily hlediště. Už dlouho jsem toužila zahrát si něco vážnějšího, vyměnit na chvíli komedii za jiný žánr.

Proto tak ráda hostuju, kromě Pardubic hraju v Plzni, momentálně jenom v Nine, po derniéře jsou muzikály My Fair Lady i Hledá se muž. Zn.: Bohatý! A v Liberci účinkuju ve Zpívání v dešti s živým orchestrem.

Viděla jste před tím nějakou inscenaci našeho divadla?

Před časem jste hostovali na Palmovce s Bláznivými nůžkami, kromě toho jsem nic jiného neviděla.

Jak se vám u nás pracovalo?

Moc se mi líbí, že máte skvělý tým. Je vidět, že lidé mají rádi svoji práci a dělají ji dobře. Já si toho moc vážím, protože v některých soukromých produkcích nemáte třeba garderobiérku, sami se oblékáte, líčíte.

Jak vzpomínáte na své první angažmá? Hrála jste tam poměrně široký a rozmanitý repertoár.

Říká se, že herec po absolutoriu by se měl jít „vyhrát“ na oblast, a mně se přesně toto stalo. V Liberci je Malá scéna, kde se dělaly alternativní věci s režisérem Petrem Paloušem. A přitom klasický repertoár na velké scéně. Takže jsem si během pár sezón vyzkoušela všechno a „vyhrála“ jsem se. Myslím, že takové štěstí jsem měla jediná z holek z našeho ročníku.

Hrála jste velké role v muzikálech. Čím vás baví tento žánr?

Miluju hudbu, bez ní si život nedokážu představit. V činohře se cítím jako ryba ve vodě, ale hudba je nadstavbou pro činohru. V klasickém muzikálu tam, kde dojdou slova, začíná hudba. Mluvím o muzikálech, ne o „písničkálech“, které se teď hrajou v Praze.

A i když nejsem operní pěvkyně a vím, že ve zpěvu mám rezervy, tak mě baví, jsou pro mě výzvou. Chodím na hodiny zpěvu. Když hraju s živou hudbou, tak je to pro mě pokaždé extáze.

Co vůbec nejraději hrajete? Jaký divadelní žánr?

Ráda hraju všechno, mně se líbí ta pestrost. Kdybych hrála jenom komedie, bylo by to smutné... Ale především je důležitý kvalitní text.

Máte nějakého „svého“ režiséra, za kterým byste šla kamkoliv?

Mám ráda vašeho Petra Novotného. Moc jsem si vážila v Liberci Petra Palouše – taky za to, že s dramaturgem Martinem Urbanem vybíral velmi zajímavé tituly. A nesmím zapomenout na Romana Meluzína, který mě přivedl do Plzně, k muzikálům a kterému naprosto věřím.

Vyhovuje vám status herečky na volné noze? Nebo je to dáno i tím, že dlouhodobě točíte televizní seriál?

Já zas tolik netočím. Možná to tak vypadá, ale já přitom mám tak dva natáčecí dny v měsíci...

Toužíte po tom stát se kmenovou herečkou nějakého divadla?

Ani ne. Vážím si svobody, kterou mám. A nadhledu. Nevím, jestli mám předsudky, ale zdá se mi, že někdy to v souborech vě, hlavně kvůli rolím. Vyhovuje mi být všude a nikde. Nevím samozřejmě, jak dlouho to takhle vydržím, protože hodně jezdím, a to je časově náročné. Taky nemám stálý plat jako kmenový zaměstnanec, ale takhle mi to vyhovuje. →

I. JUREŠOVÁ S J. PEJCHALEM V POSLEDNÍM VÍKENDU, FOTO M. KLÍMA

Jaké jste dostala mimodivadelní pracovní nabídky? Třeba dabing nebo práci v rádiu?

Bohužel žádné. Ale raději bych dělala dabing, to je přece jen nějaká konkrétní postava. Rádio mě moc neláká.

Já jsem nemyslela moderaci, ale třeba rozhlasovou hru nebo čtení.

To by mě bavilo! Jednou jsem načetla knížku Báry Nesvadbové Brusinky. A v rámci nějaké akce jsem dostala nabídku přečíst povídky Karla Čapka, je to sice jednorázová záležitost, ale bezvadná práce.

Čím se zabýváte ve chvílích volna?

Nejraději ze všeho dělám jógu, ta mě udržuje fit, moji hlavu i tělo. Myslím si, že herec by měl mít otevřenou hlavu. A být citlivý na lidi kolem sebe. Měl by vstřebávat, pak zpracovávat a dávat ven. Takže jóga je pro mě herecká hygiena. Nejraději trávím volný čas se svojí dcerou. A když to nejde, tak jsem na zahrádce svého domečku.

Někde jsem se dočetla, že pěstujete bylinky.

Ano, dnes jsem dostala od Ivonky (VLÁŠENKÁŘKY IVONY STANKOVÉ – POZN. REDAKCE) řepík, tak ho v nejbližších dnech zasadím. Zatím jsem odzímávala zahradu, hnojila a tak, ještě jsem nesázela. Ta zahrádka je malinká, ale mám tam hodně rostlin, jezírko, ryby... Chtěla bych tam

udělat takový prales! Já jsem z malého města a nemůžu žít bez přírody. Žiju mimo Prahu a do města se musím dostávat autem, a i když daň z cestování je velká, vím, že když souzním s přírodou, je to pro mě to nejlepší.

Jaké jsou pro vás nejdůležitější životní hodnoty?

Svět kolem sebe nezměním. Ani lidi. Nikoho nesoudit, to je asi základ. Věci jsou takové, jaké jsou, je důležité je tak přijmout. Je potřeba mít slušné vychování, úctu ke starším lidem. S jógou je spojeno potlačování ega, na tom se snažím pracovat.

A jste na dobré cestě?

S tím se asi musím pořád bojovat. Čertíci nebo pokušitelé jsou tu pořád, je to každodenní práce. Ale jde to. Můžeme to nazvat vnitřní bdělostí, uvědomění si sama sebe. Musím umět přijmout porážky, prohry. A velmi důležité je chránit svoji rodinu. Řešit problémy, pokud to jde, nedělat „mrtvého brouka“. Když je možnost někomu pomoci, je třeba se k tomu postavit aktivně. Asi všechny ženy mají v sobě spasitelství, to mám já taky, potřebu pomáhat. Vůbec nejlepší lidskou vlastností podle mě je umění pomáhat.

Ivanko, přeju vám, abyste měla hodně sil pomáhat potřebným a taky abyste dostávala zajímavé role, aby vás čekaly samé krásné životní výzvy. JaU

INTERNATIONAL FESTIVAL JAZZ DANCE OPEN 2013

INTERNATIONAL FESTIVAL
**Jazz
Dance
Open 2013**
SINCE 2004

Na počátku června bude Východočeské divadlo hostit jubilejní X. ročník mezinárodního tanečního festivalu **International Festival Jazz Dance Open**, který divákům opět nabídne to nejlepší z tanečního i hudebního světa. Jedinečnou přehlídku doprovodí tradičně také výstavy, prohlédnout si budete moci fotografie Aleše Mádra či Evy a Michaela Stanovských a vítězné práce dětské výtvarné soutěže. Program obohatí i módní přehlídka modelů Marceley Chvátalové.

Od prvopočátku stojí za projektem tanečnice a choreografka **HELENA MACHOVÁ**, kterou jsme alespoň na chvíli vytrhli z předfestivalových příprav...

Jste nejen aktivní tanečnicí a choreografkou, ale také ředitelkou taneční školy a divadla nesoucí vaše jméno. Do toho organizujete tak náročný projekt, jakým je Jazz Dance Open. Jak to všechno zvládáte? Kde čerpáte energii?

Aktivní tanečnicí už pár let nejsem, i když na tréninku a při tvorbě choreografie „hopsat“ musím. Mám skvělé zázemy v rodině a podporu a nadšení od tanečnicků z Jazz Ballet Valery z Ruska. Povzbuzující je i velký zájem nových a nových souborů, pro které je účast na festivalu velikou ctí – již nyní se hlásí na rok 2014!

Jak dlouho trvají přípravy festivalu?

Poslední den festivalové nabídky je zároveň prvním dnem dalšího ročníku. Takže celý rok.

Letos festival slaví již desáté narozeniny. Můžeme čekat nějaké novinky?

Splnil se mi sen pozvat umělce z Hong Kongu a Číny. Dance Company LA P EN V uvede ve třech dnech tři odlišná vystoupení, která zahrnují tibetský národní tanec, čínský národní tanec a absolutní „třesk“ v moderním tanci Inovate Dance Platform. Poprvé zde také bude pražský soubor PopBalet, zkrátka novinek je celá řada.

Jak jste již zmínila, v programu se letos představí i tanečníci až z dalekého Hong Kongu. Jak se vám podařilo získat tak exotické hosty?

V první řadě je to vždy sen, za kterým je třeba velice houževnatě jít. Následuje štěstí, které vás seznámí s těmi „pravými“ lidmi k jednání. A další porce štěstí je třeba k tomu, aby je váš projekt zaujal, aby jim vyhovoval termín konání... a mnoho dalších „drobností“...

Jazz Dance Open je soutěžním festivalem.

Jakými kritérii se hodnotí umění?

Festivalová nabídka je třídenní a měla by být pestrá a mnohobarevná. Pro tanečnice je to šance a možnost „změřit“ svůj taneční svět s ostatními, i když obory umění se „měří“ velice obtížně, přímo nezáviděníhodně. Nejedná se o závod či zápas, kde je o vítězi evidentně rozhodnuto. Porotce posuzuje úroveň taneční techniky, to je základ, jevištní projev (výrazovou stránku), zda choreografie koresponduje s výběrem hudby, a také kostýmy, práci s prostorem atd. Názor je tedy individuální a může se stát, že se porota v konečném hodnocení „rozchází“. Co ale pozná každý hned, je taneční úroveň a síla prožitku díla.

Mohla byste blíže představit členy odborné poroty?

Letošní odborná porota by měla mít 14 členů. V jejím

čele usedne Olga Sergeyeva a Valeriy Tereshkin z Ruska. Olga je vynikající sólistkou i zpěvačkou Dance Company Jazz Ballet Valery, Valeriy Tereshkin je šéfem a choreografem téhož souboru. Mimochodem jeho dcera je první primabalerínou Ruska. Z Hong Kongu přiletí výkonná ředitelka The Dance Federation, paní Lo Liu Yiu Chee a z Číny výkonná ředitelka The Dance Association, paní Tan Meilian. Mezi jinými přivítáme i zástupce kultury našeho města, dále paní profesorku a choreografku Evu Malátovou-Kreiselovou, do same-tu „svého“ divadla usedne i ředitel VČD Petr Dohnal, divadelní a filmová kritička Milada Velehradská a další.

Festivaloví diváci se nemusejí jen dívat, připravila jste pro ně i taneční dílny (workshopy). Kde a kdy budou probíhat a na co se zájemci mohou těšit?

V letošním roce bude taneční dílny hostit Konzervatoř Pardubice. Dole v suterénu je taneční sál, kde bude probíhat 6 lekcí. Nabídka je velice pestrá a každá z lekcí připraví nezapomenutelný zážitek – už jenom pro tu úžasnou atmosféru, kterou cítíme každý rok. Nabízím lekce pro všechny věkové kategorie a všechny úrovně taneční zdatnosti. Když se někdo „necítí“, může lekce sledovat i jako divák.

Paní Machová, závěrem jsem vám chtěl popřát divadelní ZLOMTE VAŽ!, ale vlastně netuším, zda toto úsloví tanečníci před premiérou či významným představením také používají...

Ano, my ze světa tance to máme spolu s herci a divadelníky naprosto stejné. I tu odpověď na Zlom vaz! – Čert tě vem!

A vy sama máte nějaké rituály před vstupem na jeviště?

Vzpomenu si na všechny v rodině a cítím, jak „jsou se mnou“. Pak popřeju v duchu sobě, všem v zázemí divadla a všem účinkujícím: „Hlavně ve zdraví!“

Děkuji za rozhovor a tedy ZLOMTE VAŽ!

Čert vás vem!

RaS

ROZPIS WORKSHOPŮ

V TANEČNÍM SÁLE KONZERVATOŘE PARDUBICE 10. ČERVNA

13.30 - 14.40	HELENA MACHOVÁ – JAZZ VARIATIONS
14.50 - 16.00	PAPIS NYASS (GAMBIE) – AFRICAN DANCE THERAPY NO.2
16.10 - 17.20	BORIS TERESHKIN (RUSKO) – URBO JAZZ
17.30 - 18.40	ANDREY MAMAEV (RUSKO) – FREE STYLE JAZZ
18.50 - 20.00	CHONG CHAN PO (HONG KONG) – VĚJÍŘE V ČÍNSKÉM TANCÍ
20.10 - 21.20	EVELIEN TER MAAT (HOLANDSKO) – MODERN AND JAZZ DANCE

REZERVACE NA 776 088 093

Sirény tentokrát přivábí Milana Němce

Červnové **Volání sirén** bude tak trochu jiné a výjimečné, a to hned ze dvou důvodů: v první řadě se nebude konat první středu v měsíci, kdy sirény houkají nebo, chcete-li, volají, protože se zkrátka na ten den z mnoha důvodů na Malou scénu ve dvoře nevešly. Připravil program divadla tak, aby se všechny předplatitelské skupiny správně vystřídaly, aby byli k dispozici hostující herci, aby se mohlo hrát paralelně na Malé scéně i na velkém jevišti, je logisticky velmi složité, a tak jsme pro tentokrát vzali zavděk úterním hracím dnem.

Hostem tentokrát bude herec, který v našem divadle začínal, a není to až tak dávno. **MILAN NĚMCE** se velmi výrazně zapsal do paměti našeho publika, a proto doufám, že večer s jeho vzpomínáním na pardubické angažmá a vyprávěním o jeho následném brněnském působení bude zájmat nejen jeho skalní příznivce. Bude to asi dvacet let, co jsem Milana poprvé zahlédla v ročníkových klauzurách na brněnské konzervatoři. Pak jsem ho potkala už jako studenta Janáčkovy akademie múzických umění, když ve Východočeském divadle zkoušel. Oba jsme tenkrát hostovali, já jsem režisovala Gurneyho Jidelnu, Milan studoval roli Cochtana v Divočerném hrnci. Další sezónu jsme oba nastoupili už jako řádní členové divadla. Možná tímto společným osudem nám bylo souzeno stát se přáteli. Často jsem s ním a dalšími mladými herci sedávala na zahradě ubytovny ve Winterově ulici, hrála společenské hry, pila kávu nebo víno a především řešila divadlo – to je obvyklá zábava herců a divadelníků bez rodin a bez závazků.

Milan se záhy stal velmi obsazovaným hercem – kromě činohry se osvědčil i v muzikálových rolích (Juan!, Tracyho tygr, Malované na skle, Mam'zelle Nitouche, Hello, Dolly!, Šumař na střeše či Donaha!). Díky inscenaci Cvoici ochutnal i pantomimický žánr. Role Jerryho potažmo Dafné v muzikálu Sugar mu v roce 2004, vynesla Cenu za nejlepší mužský herecký výkon IV. ročníku GRAND Festivalu smíchu.

Hodně hrál, často ve vděčných komediálních rolích, a to byl také jeden z důvodů, proč se opakovaně stával diváký nejoblíbenějším hercem souboru. Mnoho jeho fanoušků cítilo lítost, když v listopadu 2006 nastoupil do angažmá v Městském divadle Brno. I tam se mu dařilo, hrál jak v muzikálech, tak v činohrách, často se podílel na nastudování inscenací i jako asistent režie. V Brně ho však potkal zvláštní osud, který se ale u divadla

M. NĚMCE S L. ŠTĚPÁNKOVOU V KOMEDII **ÚŽASNÁ SVATBA** V ROCE 2005, FOTO L. FORMÁNEK

někdy stává – nabízejí mu stejné hry či role, jaké odehrál u nás. Takže opět zpívá, hraje a tančí Jerryho alias Dafné v muzikálu Sugar či varhaníka Célestina z Mam'zelle Nitouche. V Malovaném na skle získal jinou roli než u nás a v Báječné svatbě hraje protihráče, navíc v jiném překladu. To je úděl úspěšných titulů, které krouží po divadlech, a herců, kteří si svoje role nemůžou vybrat.

Začátkem května, tedy šest let poté, co Milan změnil angažmá, ještě stále dohrával v našem muzikálu Donaha! Jeho jméno však z paměti pardubických diváků dlouho nevytlačí, možná i proto, že jeho manželka Monika Němcová u nás dál tančí (nyní zkouší ve hře Balada pro banditu) a jeho starší syn Vašík účinkuje jako Vévoda z Yorku v Richardovi III. Uvidíme, jestli si i mladší syn Toník oblíbí vůni šminek. Pravda je, že na úvodním večeru letošního GRAND Festivalu smíchu si ho jako malého klauna nešlo nevšimnout!

Těším se na večer s Milanem Němcem, kdy si společně zavzpomínáme na desetiletí v Pardubicích, bavít se budeme také o tom, co dělá v současnosti v Brně a co ho čeká v příští sezóně. Poslechneme si písně z muzikálů a myslím, že se budeme všichni dobře bavit. Milan vždy inklinoval spíše ke komedii, proto doufám, že o humor nebude nouze.

P. S. Bohužel musím omluvit mého druhého původně avizovaného hosta, kterým měla být naše bývalá kolegyně **Lucie Štěpánková**. Lucka se však z rodinných důvodů nebude moci Volání sirén zúčastnit. Zatím se s ní tedy můžeme setkat alespoň na televizních obrazovkách... JaU

M. NĚMCE V MUZIKÁLU SUGAR V ROLI JERRYHO ALIAS DAFNÉ, ZA KTEROU ZÍSKAL CENU ZA NEJLEPŠÍ MUŽSKÝ HERECKÝ VÝKON GRAND FESTIVALU SMÍCHU 2004, FOTO L. FORMÁNEK

FOTOSTŘÍPKY Z DERNIÉRY DONAHA!

HLAVNÍ PŘEDSTAVITELE, KTERÍ SE NA JEVIŠTI SEDM LET ODVÁŽNĚ SVLÉKALI, KOLEGYNĚ PŘI DĚKOVACÍCE ODMĚNILY PAMĚTNÍMI MEDAILEMI. A DIVÁCI SE SE STOU REPRÍZOU JEDNOHO Z NEJÚSPĚŠNĚJŠÍCH MUZIKÁLŮ PARDUBICKÉHO DIVADLA ROZLOUČILI POTLESKEM VESTOJE!

V DIVADELNÍM KLUBU SE PAK KONAL DERNIÉROVÝ RAUT, NA KTERÉM PEPA PEJCHAL A MARTIN MEJZLÍK SAMOZŘEJMĚ NEMOHLI CHYBĚT.

ROMANA CHVALOVÁ S MILANEM NĚMCEM NEJEN VZPOMÍNALI, ALE BAVILI SE I O PLÁNECH DO BUDOUCNA.

HONZA MAXIÁN, ČLEN POPULÁRNÍCH NIGHTWORK, S ŘEDITELEM DIVADLA PETREM DOHNALEM. ŽE BY SE RÝSOVALA DALŠÍ SPOLUPRÁCE?

V „KURZU“ BYL I PAVEL DOUCEK, KTERÝ JE DNES ČLENEM ČINOHERNÍHO SOUBORU BRNĚNSKÉHO NÁRODNÍHO DIVADLA. FOTO J. SEJKORA

ŠEDESÁT LET S VÝCHODOČESKÝM DIVADLEM

J. KRATOCHVÍL S M. SIKOROVOU, P. JANEČKOVOU A J. PEJCHALEM
PŘI JUBILEJNÍ DEKOVACCE PO ZPÍVÁNÍ V DEŠTI, FOTO J. SEJKORA

16. dubna při repríze muzikálu Zpívání v dešti tomu bylo přesně šedesát let, co na pardubická divadelní prkna coby deseti-letý chlapec poprvé vstoupil JINDŘICH KRATOCHVÍL. A toto setkání s divadlem se mu stalo osudovým, ve Východočeském divadle pak prožil celý svůj profesní život jako inspicient.

Kráťo, nejdříve přijmi můj velký obdiv nejen za ty dlouhé roky, které jsi divadlu věnoval, ale i za tu neustálou pokoru, se kterou k němu přistupuješ. Myslíš si, že je pokora u divadla stále důležitá? Samozřejmě! Bez pokory nejde profesionálně dělat nic, natož divadlo. Bohužel mám takový pocit, že v dnešní době se už pomalu vytrácí. Lidé si možná tolik nevážící dobře odvedené práce a neumí přiznat svou chybu. Je to škoda!

Vraťme se ale zpět do roku 1953 a zavzpomínejme na ono datum 16. dubna. Co se tehdy událo?

Ve Východočeském divadle se konala premiéra hry bratří Mrštíků Maryša, ve které jsem vystupoval jako malý ogar a křičel na celé jeviště: Regruti jedó! V inscenaci se mnou na jevišti poprvé stála i Zdena Bittlová, jejíž otec Zdeněk Bittl Maryšu režíroval. Hned při prvním vstupu do divadla mi zavoněly líčidla a osobitý odér mastixu – lepidla na vousy a paruky.

Okamžitě jsi tedy věděl, že tohle je místo, kde chceš pracovat?

Není to tak jednoznačné, protože vzápětí přišly další nabídky dětských rolí – do konce roku 1953 jsem ještě účinkoval v komediích Tvrdohlavá žena a Obrácení Ferdýše Pištory. Až to mě teprve utvrdilo v touze po práci v divadle.

A co jsi vlastně dělal mezi „Maryšou a inspicientem“?

Ukončil jsem studium na gymnáziu v Pardubicích a přihlásil se na DAMU v Praze, kam mě ale nevzali. Zkusil jsem se tedy dostat do Hradce Králové na pozici eléva a pan ředitel Pásek mě přijal. Po prázdninách mi však zavolal, že herec, který chtěl odejít do jiného angažmá, si svůj úmysl rozmyslel a zůstává. Doporučil mi elévskou školu v Mostě. V Pardubicích se ale v té době uvolnilo místo inspicienta, a tak jsem zůstal doma v Pardubicích. To se psal rok 1961. A ta práce mě chytla natolik, že jsem u ní vydržel 52 let! Mimochodem po roce jsem dostal nabídku dělat inspicienta v Národním divadle, tehdy jsem se však zalekl jmen mistrů jako Zdeněk Štěpánek, Jaroslav Voita... a raději zůstal v Pardubicích. Svého rozhodnutí ale nelituju!

Setkal ses s nespočtem výborných herců a zažil s nimi řadu nezapomenutelných zážitků. Dá se vůbec říct, na koho nejraději vzpomínáš?

Jmenovat jednoho dva nejde, protože za ta léta jich bylo opravdu hodně, ale rád vzpomínám na Blanku Bohdanovou, mou divadelní maminku v Anně Karenině v roce 1956 – v této hře jsem alternoval s Jirkou Bartoškou roli Serjoži. Určitě musím zmínit i Janu Štěpánkovou a režiséry Karla Jerneka, Karla Dostála, Milu Veverku a samozřejmě Zdeňka Bittla. To jsou všechno osobnosti, které se mi vybaví z dětských vzpomínek. Při práci inspicienta jsem pak poznal Růženu Merunkovou, Věru Galatíkovou, Jiřího Kodeta, Petra Pateru, Jiřího Hrzána, Josefa Somra a mnoho dalších. Výborní však byli i ti méně známí pardubičtí herci. Nezapomenutelná byla pro mě dvojice Gsöhlhofer – Sandhaus.

A neuvažuješ o sepsání memoárů?

Pořád mě k tomu někdo nutí, ale zatím na to nemám čas. Snad se mi to někdy podaří a pustím se do toho. Některé historky však musí zůstat jen ve vzpomínkách...

(SMÍCH)

Vedeš si přesnou evidenci představení, často tě proto i využívám jako „chodící divadelní archiv“. Kolik máš za sebou premiér?

Záznamy jsem si začal vést až po vojně v roce 1964 – od té doby mám za sebou 256 premiér a 7 004 představení.

Klobouk dolů! A v kolika inscenacích jsi hrál?

To podchycené nemám, evidoval jsem si jen představení, která jsem „inspicíroval“. Ale ve většině z nich jsem si i zahrál, takže to bude podobné číslo. Pro mě byla práce inspicienta vždy na prvním místě, chtěl jsem odevzdat představení profesionálně, bez chyb, což se mi snad vždycky podařilo.

Sice jsi už v důchodu, mohl by ses věnovat jen vaší nádherné chalupě v Krkonoších, ale s divadlem jsi neskončil, pořád hraješ v řadě představení – například v Richardovi III., ve Zpívání v dešti či Dvanácti rozhněvaných mužích. Mohl bys vůbec být bez divadla?

Asi ano, ale bylo by to těžké. S divadlem jsem prožil celý život. Rád se do divadla vracím, ta vůně lžidel mě stále neomrzela. Po odchodu z inspicientské „boudy“ ze mě spadla ta tíha odpovědnosti za celé představení, a tak si teď užívám divadlo z té hezčí stránky.

Co se ti vybaví, když se řekne Východočeské divadlo?

Láska a domov.

Krátco, díky za rozhovor, těším se na další a další setkání a k tvým blížícím se kulatým narozeninám přeji jen to nej...

RaS

INSCENACE MARYŠI Z ROKU 1953, VE KTERÉ POHRÁVĚLI Z. BITTLŮVÁ A J. KRATOCHVÍL

SRDEČNÝ POZDRAV Z VĚTRNÉHO

STOCKHOLMU

Tak začínaly pohledy, které jsem posílala do Čech ze zájezdu za švédským divadlem. Přijměte malou ochutnávku z naší studijní cesty...

Když jsme v pátek 3. května vystoupili z letadla, čekalo nás sluníčko, ale také všudypřítomný vítr a příroda, která se jenom zlehka a pomalu probouzí z dlouhé zimy. Potkávali jsme spoustu Čechů, kteří přiletěli fandit hokeji a kteří nechápavě koukali, když jsme jim vysvětlovali, že ve Stockholmu nejsme ze stejného důvodu. Ano, přijet kvůli divadlu bylo nepochopitelné, zejména v čase mistrovství světa v hokeji. Ale divadlo v jiných zemích je přece důvodem, proč už poněkolkáté za posledních deset let vyjíždíme začátkem května (nejen) do Evropy. Po Petrohradu, Paříži, Vídni, Bratislavě, Berlíně, Londýnu, New Yorku a Krakově jsme se tentokrát rozhodli navštívit švédskou metropoli Stockholm. Město, kde žil a tvořil významný dramatik August Strindberg, filmový režisér Ingmar Bergman, herečka Greta Garbo či vědec Alfréd Nobel.

Zakoupení bedekru následovalo hned po rezervaci letenek a hotelu. Vždyť o tomto městě jsem nevěděla zcela nic. A upřímně řečeno, vše, co jsem si představovala, jsem záhy musela hodně zkorigovat. Stockholm je zkrátka jiný, než si myslíme. Někomu se dokonce nemusí ani líbit. Je postaven na čtrnácti ostrovech a na každém kroku je vidět, jak lidé bojují s přírodou a každou píď země jí neskutecně rvou z rukou. Ať jste kdekoli, za okamžik narazíte na vodu, buď na jezero Mälaren, nebo na moře, do kterého se jezero vlévá. Každou chvíli jste na mostě

či v tunelu. Uprostřed toho všeho je malý ostrov, kde se nachází historické srdce města – Gamla Stan. Tam samozřejmě potkáte více turistů než místních, ale to známe z Prahy, především z Malé strany...

Na divadlo jsem se pečlivě připravila. Prostudovala jsem hrací plány několika divadel a rozhodla se pro činohru. A když už, tak nejlépe pro klasiku, tedy Strindbergovu **Sonátu duchů**, kterou hrají v Královském dramatickém divadle, dnes známém jako Dramaten, což je jakési švédské národní divadlo. Jindra Janoušková hru půjčila v knihovně a někteří z nás toto ne zcela jedno-
duché dílo do odjezdu přečetli. A pak jsme se těšili na **Nebezpečné známosti**, které si všichni pamatujeme ať už z divadelního, či filmového zpracování. Vstupenky

jsme si zakoupili pár týdnů dopředu. Jaké však bylo naše překvapení a zklamání, když nás v divadle čekala služba oznamující zrušení představení pro nemoc. No, stane se, řekli jsme si, ale druhý den onemocněl další herec a Sonáta duchů byla taky zrušena. Že by švédská chřipka, nebo herci seděli u televize a fandili hokeji? Urvali jsme tedy poslední vstupenky a navštívili muzikál *West Side Story*. O ten jsem já osobně původně moc nestála a udělala bych velkou chybu. Byl to ohromný zážitek, skvělá režie a choreografie, výborná živá hudba. A zvládli jsme i švédštinu, ve které se hrálo. Pro zpívání je to jazyk dost neobvyklý,

neznělý, ale zcela jistě je to zajímavá zkušenost. A nakonec se povedlo vidět i Nebezpečné známosti, v sobotu těsně po poledni. Možná za tím vším stál zázrak, ale každopádně to bylo skvělé představení, které sice trvalo přes tři hodiny, ale uteklo to jako voda.

Kromě divadel a pamětihodností jsme ve Stockholmu navštívili dvě atrakce, které stojí za zmínku. Vasa muzeum je námořní muzeum na ostrově Djurgården. Je v něm umístěna jediná téměř plně dochovaná loď ze 17. století, která kdy byla zachráněna – válečná loď Vasa. Ta se potopila při své první plavbě roku 1628, po 333 letech byla vytažena z moře a zrekonstruována. Muzeum bylo otevřeno roku 1990 a podle oficiálních stránek je nejnavštěvovanějším muzeem ve Skandinávii.

A nakonec pozvánka do zábavního parku. Pepa Pejchal s Honzou Kalužným zažili několikahodinovou „jízdu“ na všech kolotočích, ločneskách a jiných adrenalinových záležitostech, které nám doslova vyrazily dech. Klobouk dolů před jejich kuráží.

Jestliže si představujete obyvatele Stockholmu jako vysoké plavovlasé krasavce, zapomeňte na to. Nordické typy tady moc nenajdete, je to jen jedna z přetvářecích iluzí. Zato potkáte, kromě turistů samozřejmě, lidi všech barev pleti. Je to zkrátka multikulturní město, rušné a přátelské, které rozhodně stojí za vidění. A jestli tam pojedete, nenechte si ujít jejich divadlo!

JaU

AMADEUS SE DEFINITIVNĚ ROZLOUČIL V PRAŽSKÉ LA FABRICE

19. května se v Praze v prostorách La Fabriky uskutečnila slavnostní premiéra Shafferova dramatu *Amadeus*, která byla i součástí XVIII. ročníku přehlídky mimopražských profesionálních divadel České divadlo 2013 a podpořil ji i festival Opera Praha.

Představení si nenechala ujít řada významných osobností z divadelního i nedivadelního světa, mezi kterými nechyběli ani bývalá první dáma České republiky Livia Klausová, prezident karlovarského filmového festivalu Jiří Bartoška, architekt Miroslav Řepa, hudební skladatel Daniel Fikejz, herec Jiří Čapka, režiséři Karel Janák, František Laurin, Zdeněk Dušek, Roman Štolpa a další.

Po představení ředitel divadla Petr Dohnal předal režisérovi inscenace Michaelu Tarantovi stříbrnou pamětní medaili vydanou ke stému výročí otevření pardubického stánku Thálie jako ocenění jeho dlouholeté práce s pardubickým souborem.

Finanční záštitu nad touto výjimečnou akcí převzal majitel firmy Triton, pan Petr Lokvenc a opulentní raut pro účastníky připravil Jiří Sedláček – Farmářské trhy, za což mnohokrát děkujeme!

RaS

FOTO L. SKOKAN

DĚTSKÉ HERCE DIVADLO VYUŽILO NAPŘÍKLAD V **RICHARDOVI III.**, VE KTERÉM SI PO BOKU NAŠICH HERCŮ ZAHRALI TŘEBA D. MRLINA, T. PEKÁREK A L. TĚGLOVÁ, FOTO M. KLÍMA

DIVADLO OTEVŘE MLADÉ DIVADELNÍ STUDIO LAIK

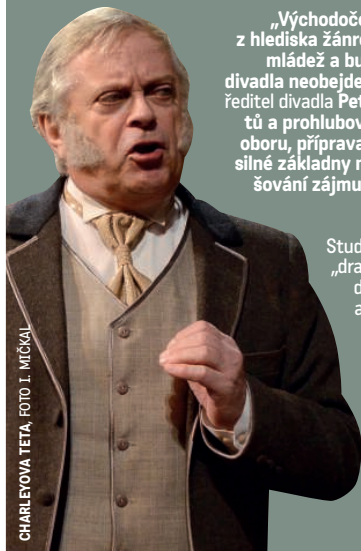
Východočeské divadlo se rozhodlo od příští divadelní sezóny zahájit činnost **Mladého divadelního studia LAIK** určeného pro děti a mládež od 7 do 17 let.

„Východočeské divadlo musí oslovovat co nejširší spektrum publika, a to jak z hlediska žánrového zájmu, tak i věku. Bez přímého intenzivního zaměřování na mládež a budování jejího spontánního vztahu ke kultuře se další budoucnost divadla neobejde, proto jsme se rozhodli založit Mladé divadelní studio LAIK,“ říká ředitel divadla Petr Dohnal a dodává: „Cílem studia je vyhledávání a rozvíjení talentů a prohlubování kreativního myšlení dětí a mládeže, vzdělávání v netradičním oboru, příprava vlastních projektů pro vrstevníky, ale i širší veřejnost, vytváření silné základny moderní mládeže s maximálně možným kulturním rozhledem, zvyšování zájmu o všeoborovou uměleckou tvorbu a posilování kulturního vědomí a důležitosti kultury pro život člověka.“

Studio LAIK povede herec a pedagog s dlouholetou zkušeností s vedením „dramatáku“ v Přelouči **Zdeněk Rumpík**, který bude svým žákům nejen předávat základy herecké profese, ale nastuduje s nimi i vlastní představení a zároveň je připraví pro účinkování v projektech samotného divadla.

Předpokládaný počet účastníků kurzu, který bude probíhat dvakrát týdně od září 2013 do června 2014, by měl být kolem čtyřiceti. Cena je 2 500 Kč na rok (na půl roku 1 300 Kč). **Konkurz do studia se uskuteční v pondělí 17. června 2013 od 16.00 na Malé scéně ve dvoře.** Přihlášky zasílejte tajemnici divadla Lucii Ptáčkové na emailovou adresu tajemnice@vcd.cz. Do přihlášky uveďte jméno, věk a kontakt, při konkurzu pak bude vyžadován přednes jedné básničky, monologu či lidové písně, nutný je i cvičební úbor a vhodná obuv/přezůvky.

RaS

CHARLEVOVÁ TETA, FOTO I. MICKAL

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO PARDUBICE NABÍZÍ

**PRONÁJEM
PRACOVNÍ
PLOŠINY**

PRACOVNÍ PLOŠINA

TYP AWP24

PRACOVNÍ VÝŠKA – 9,1 M

NOSNOST – 136 KG

TRANSPORTNÍ ROZMĚRY:

DÉLKA 1,25M

ŠÍŘKA 0,76M

VÝŠKA 1,98M

TELEFON:

HANA ŠVÁBOVÁ 466 616 403

ÚSTŘEDNA 466 616 411

VÍCE INFORMACÍ NA STRÁNKÁCH www.vcd.cz/pronajem

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
TELEFON: 466 616 411
WWW.VCD.CZ
WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
TELEFON: 466 616 432
466 616 402
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 18:00
PÁTEK 10:00 - 15:30
E-MAIL: OBCHOD@VCD.CZ
WWW.TICKETPORTAL.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
TELEFON: 466 616 430

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 15:00 - 17:00
466 616 423
TELEFON: 602 405 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 11:00 - 23:00
PÁTEK 11:00 - 24:00
SOBOTA 16:00 - 24:00
NEDĚLE 16:00 - 23:00

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
ULICE KARLA IV., PARDUBICE
2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

EOP ELEKTRÁRNÝ OPATOVICE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

RWE
The energy to lead

Chládek & Tintěra
PARDUBICE
člen skupiny enteria

Kooperativa
VIENNA INSURANCE GROUP

SKANSKA

Autoprodej DUKLA
PARDUBICE

Alukov
Member of IPC Team

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA PARDUBICE

deník

ČESKÝ ROZHLAS
PARDUBICE
106.7 FM • 102.4 FM • 95.8 FM

radio hey!
...to mělo být

RADIO
ČESKÁ
HORA
www.radioch.cz

V1
východočeská televize

Česká kultura
Přehled kulturních programů

www.PARDUBICKÉ LÍSTY.cz

informační server
WWW.PARDUBICKY.CZ

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA PARDUBICE

ComArt

HAK

P
CENTRUM

AutoCENTRUM

era
Beyond Radar

VČES

MULTI
MULTIMEDIA

PARDUBICE
CENTRUM ON RADIO

Kavoviny
KAVOVINY

Vema

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ ČERVEN 2013 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: J. JANOUŠKOVÁ A J. VRÁNA, POSLEDNÍ VÍKEND, FOTO M. KLÍMA